

baade indenfor og udenfor Rigsdagen, om Ønskeligheden af, at man fik en Kommission nedsat til at overveje de nærmere Forhold ved vore Seminarier, baade Undervisningsforholdene, Administrationsforholdene, de økonomiske Forhold o. l. Jeg vil antage, at disse Udtalelser bundet i, at der ude omkring i Befolkningen har været en Følelse af, at der virkelig trængtes til Ændringer paa dette Omraade. Man har formodentlig ment, at den nuværende Uddannelse paa vore Seminarier ikke er saa god, som den kunde være. Og man maa jo ønske ganske særlig Folkeskolen bragt frem saa vidt muligt paa det højeste Trin, og navnlig, at man ikke her til Lands, hvor vi altid har haft Ord for at være et Folk, der i Henseende til almindelig Folkeoplysning stod højt, skulde komme til at staa tilbage for vore Nabolande. Derfor har man ønsket en saadan Kommission nedsat til alvorlig Overvejelse af disse Forhold. I Henhold til disse Ønsker udarbejdede jeg et Lovforslag, der gik ud paa, at en saadan Kommission skulde nedsættes. Forinden havde jeg forespurgt hos de forskellige Partier her paa Rigsdagen, hvorvidt de vilde gaa med til, at en saadan Kommission blev nedsat paa den Maade, at et vist mindre Antal af Kommissionens Medlemmer udpegedes af Rigsdagens Partier. Jeg fik forskellige Svar, men navnlig fra Partiet Venstre og fra det konservative Folkeparti eller Højre, som det hed den Gang, fremsattes Ønsket om, at Kommissionen ikke nedsattes uden videre af Ministeren, men at der blev lagt et Lovforslag paa Tingets Bord til nærmere Overvejelse af Sagen. Det skete da, idet jeg fremsatte dette Lovforslag nede i det andet høje Ting, og Lovforslaget gik ud paa, at der skulde nedsættes en saadan Kommission, som skulde have det Hverv at tage Lærereuddannelsen paa Seminarierne op til Overvejelse og Drøftelse og eventuelt udarbejde Forslag til en ny Seminarielov. Ind under denne Drøftelse kunde tillige tages ikke alene Statsseminarierne, men ogsaa de private Seminarier, f. Eks. Spørgsmaalet om Oprettelse af nye Seminarier, Spørgsmaalet om Oprettelse af Kvindeseminarier, muligvis Spørgsmaalet om Overgang af nogle Privatseminarier til Statsseminarier eller lignende. Kommissionen skulde efter mit Forslag bestaa af 25 Medlemmer, hvoraf Formanden og 16 Medlemmer blev valgt af Ministeren, og 8 Medlemmer skulde udpeges af Rigsdagen. Det var et lidt stort Antal, og Grunden til dette lidt store Antal var, at man fra Ministeriets Side mente,

at man bedst fik den fyldigst mulige saglige Repræsentation ved at tage saa mange Medlemmer med udenfor Rigsdagen, idet nemlig vort Folkeskolevæsen er ordnet paa en saadan Maade, at der findes ret forskellige Ordninger, dels for Byerne og dels ude paa Landet. Man har baade den Ordning, som findes i København, den, der findes i de større Byer, hvor man har en enkelt Mand i Spidsen for Skolevæsenet, den, som findes i de middelstore Byer, den, som findes i de Landsbyer, som har et købstadmæssigt Skolevæsen, og endelig den, som findes ude paa Landet, dels med flerklassede Skoler og dels med en enkelt toklassede Skole, hvor der kun findes en Enelærer. Det vilde derfor være heldigt at faa saa vidt muligt Repræsentanter for disse forskellige Skoleordninger; endvidere vilde det være heldigt at faa Repræsentanter baade for Statsseminarierne og for de private Seminarier; og endelig havde man naturligvis, foruden et Par Repræsentanter for Ministeriet som sagkyndige paa dette Omraade, ogsaa ønsket at faa Repræsentanter for visse Skoleinstitutioner, Skoleforeninger her i Landet. Det viste sig da, at man ved de Forhandlinger, som Ministeren førte med disse forskellige Institutioner, naaede op paa dette lidt høje Antal af 25 Medlemmer.

Nede i det andet høje Ting er Lovforslaget, saaledes som det var fremsat af mig, blevet ændret paa to Punkter. Det ene Punkt er i § 1, hvor man i det andet høje Ting ønskede at faa Tidsrummet for Kommissionens Arbejde begrænset. Man har jo haft Eksempler nok paa, at Kommissioner har siddet i Aarevis, og da dette var en Sag, der hastede, mente man, at det var heldigt at sætte en Tidsfrist for Kommissionens Arbejde. Man blev da enig om, hvad der ogsaa blev tiltraadt af mig, at begrænse Kommissionens Arbejde til den 1. December 1916. En anden Ændring, som blev foreslaaet dernede af et Flertal og vedtaget og ogsaa tiltraadt af mig, gik ud paa at indskrænke Kommissionens Medlemstal noget, for at den skulde kunne arbejde lettere, navnlig naar Tiden for dens Arbejde blev indskrænket saa meget, som det skete ved den første Paragraf. Man nedsatte da det Antal Medlemmer, som var foreslaaet valgt af Ministeren: Formanden og 16 Medlemmer, til: Formanden og 10 Medlemmer, medens man fra Flertallets Side lod blive staaende de 8 Medlemmer, valgte af Rigsdagen. Fra Mindretallets Side i det andet høje Ting ønskede man ikke Rigsdagsmænds Deltagelse. Det